

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Mgr. D. D.**, zastoupen Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Okresní soud v Prostějově**, se sídlem Havlíčkova 16, Prostějov, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2020, č. j. 29 A 77/2020 - 73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce napadl žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) postup žalovaného a jemu nadřízeného orgánu (Ministerstvo spravedlnosti) při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 15. 11. 2018 týkajících se trestních řízení vedených vůči žalobci.

[2] Městský soud žalobu postoupil usnesením ze dne 29. 8. 2019, č. j. 10 A 118/2019 - 56, Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“), jakožto soudu místně příslušnému. Problematikou místní příslušnosti soudů ve vztahu k jednotlivým částem žaloby se zdejší soud zabýval v rozsudku ze dne 21. 11. 2019, č. j. 1 As 308/2019 - 152, kterým zrušil usnesení městského soudu o postoupení žaloby a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení s tím, že má předně rozlišit jednotlivé části žaloby a žalobní typy, a až následně posoudit otázku místní příslušnosti. Městský soud následně vyzval žalobce v souladu se závazným právním názorem kasačního soudu usnesením ze dne 19. 12. 2019 k úpravě části

podané žaloby. Poté, co žalobce provedl úpravu části žaloby na žalobu na ochranu proti nečinnosti, postoupil ji městský soud usnesením ze dne 23. 1. 2020, č. j. 10 A 118/2019 - 112, opět krajskému soudu.

II.

[3] Krajský soud vyloučil usnesením ze dne 13. 5. 2020, č. j. 29 A 34/2020 - 227 (resp. 29 A 77/2020 - 1), část žaloby směřující proti nečinnosti žalovaného k samostatnému projednání a následně ji shora označeným rozsudkem (dále též „napadený rozsudek“) v této části zamítl.

[4] Shrnutí, že žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, k níž mělo dojít tím, že žalovaný žalobci neposkytl k jeho žádosti informace v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. Si 177/2018. Krajský soud nepřisvědčil žalobnímu tvrzení, že žalovaný byl v uvedeném řízení nečinný. Poté, co žalovaný z podání žalobce seznal, že jeho zájem o poskytnutí předmětných informací stále trvá, vyzval žalobce dne 2. 7. 2019 k úhradě nákladů spojených s vyhledáváním a zpracováním požadovaných informací a zároveň jej poučil o lhůtě, v níž může brojit proti výzvě k úhradě nákladů. Žalobce však ve stanovené lhůtě neuhradil požadované náklady, ani proti jejich výši nebrojil. Proto žalovaný žádost žalobce rozhodnutím ze dne 4. 9. 2019 odložil. Žalovaný tak řízení o žádosti žalobce řádně ukončil, protože nemůže být nečinný. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že se správní orgány nevyjádřily ke stížnosti žalobce na nevydání informace o nákladech státu na advokáty ex officio přidělené žalobci v letech 2010 - 2018 žalovaným, a na nevydání informace o subjektu, který vydal rozhodnutí zabrat dne 18. 10. 2016 notebook asociace Cannabis is The Cure, z. s. v sídle této asociace. Z formulace této části žádosti totiž není vůbec zjevné, že by žalobce po žalovaném tyto informace požadoval. Tato část žádosti byla - na rozdíl od ostatních - koncipována pouze jako sdělení žalovanému, že mu tyto informace nebyly poskytnuty. Další žalobní námitky dle krajského soudu směřují pouze proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 4. 6. 2019, MSP-3/2019/OSV-OSV/5, a nejsou tedy předmětem této části řízení. Žádost o předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie (dále též „SDEU“) nemůže být v nyní projednávané věci úspěšná.

III.

[5] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížností. Namítl, že byl v napadeném rozsudku chybně označen, neboť zrušil trvalé bydliště na území České republiky a nenachází se ve věznici v Olomouci, ale v Břeclavi. Vadně bylo uvedeno rovněž sídlo Ministerstva spravedlnosti. Stěžovatel dále namítl nepřezkoumatelnost, kterou spatřuje v tom, že nikdy neobdržel výzvu k úhradě nákladů ve věci poskytnutí informace týkající se zabavení notebooku společnosti Cannabis is The Cure, z. s. Dle jeho názoru žalovaný v této souvislosti použil „účelové tvrzení“, že vše je ve spisu. Stěžovatel se přitom nedomáhal ochrany před nečinností žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. Si 177/2018, ale chtěl vědět, kdy byly stížnost na nevydání informací ze dne 9. 9. 2018 a odvolání proti nepravdivosti informace, že je informace o nařízení zabavení notebooku uvedena ve spise, předány druhostupňovému orgánu. Proto považuje

pokračování

za manipulaci tvrzení krajského soudu, že se tato otázka v žádosti jevila sdělením. Ještě výraznější manipulací je navazující tvrzení krajského soudu, dle kterého stěžovatel ve zbytku žaloby brojil proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 4. 6. 2019, MSP-3/2019/OSV-OSV/5. Jelikož žaloba byla ještě půl roku po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vedena společně, je logické, že stěžovatel zasílal důkazy i k žalobě na rozhodnutí a nikoliv k nečinnostní žalobě. Důvodný byl též požadavek na položení předběžných otázek SDEU. Stěžovatel s ohledem na uvedené navrhl, aby kasační soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, případně aby sám rozhodl tak, že má žalovaný stěžovateli vydat požadovanou informaci, kdo nařídil zabrání notebooku asociace Cannabis is The Cure, z. s.

IV.

[6] Žalovaný podal ke kasační stížnosti stručné vyjádření, ve kterém uvedl, že kasační stížnost považuje za zcela nedůvodnou, plně ztotožňuje s výroky napadeného rozsudku, a proto navrhuje, aby zdejší soud kasační stížnost zamítl.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podstatou kasační stížnosti je nesouhlas stěžovatele se závěrem krajského soudu, že se žalovaný nedopustil nečinnosti při vyřizování žádosti o poskytnutí informace o tom, který subjekt vydal rozhodnutí zabrat dne 18. 10. 2016 notebook asociace Cannabis is The Cure, z. s. v sídle této asociace.

[10] Dle krajského soudu se žalovaný žádné nečinnosti dopustit nemohl, neboť stěžovatel po žalovaném poskytnutí uvedené informace vůbec nepožadoval. K tomu krajský soud odkázal na text příslušné části žádosti stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 15. 11. 2018: „Sdělte, kdy jste předali odvolání na obě výše uvedená rozhodnutí 31.8.2018 č.j. 2N T 1151/2014 - 1300 a 9.9.2018 č.j. 3T131/2017 - 1247 k rozhodnutí Ministerstvu spravedlnosti ČR. K tomu sděluji: Dne 31.8.2018 daný vymáhací úředník pod č.j. 2N T 1151/2014 - 1300 rozhodl nevydat informaci, kolik Kč stáli advokáti ustanovení Okresním soudem v Prostějově Mgr. D. D. v letech 2010 - 2018 ve výše uvedených trestních řízeních s přehledným členěním advokáta/spisu trestního řízení/celkové vyplacené částky v Kč nebo částky Kč na cestě. Dne 9.9. 2018 daný vymáhací úředník pod č.j. 3T131/2017 - 1247 k zabránění NTB asociace Cannabis is The Cure,z.s. nepravdivě uvedl, že tyto informace obsahuje spis, resp. usnesení 4.10.2017 č.j. 3T131/2017, což není pravda a zde tato informace důkazně absentuje.“

[11] Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že odpovědnost za formulaci žádosti o poskytnutí informací leží plně na žadateli. V rozsudku ze dne 14.7.2016, č. j. 9 As 124/2016 - 42, soud vyslovil, že „formulace žádosti o informace je věcí žadatele.

Povinný subjekt dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím žadatele vyzve k upřesnění žádosti, je-li žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně. Netrpí-li žádost o informace nedostatky, které by bránily jejímu posouzení, není úkolem povinného subjektu, aby se snažil žádost nějakým způsobem domýšlet či přetvářet. Případné nedostatky žádosti, které však nebrání jejímu posouzení, jdou na vrub samotného žadatele.“

[12] V posuzovaném případě byla žádost stěžovatele v inkriminované části (viz citace výše) formulována dostatečně srozumitelně a bylo z ní zřejmé, jaké informace se stěžovatel domáhá. Nejvyšší správní soud se přitom plně ztotožňuje s posouzením krajského soudu, že citovaný text žádosti neobsahuje požadavek na poskytnutí informace, která osoba nařídila zabavení sporného notebooku. Z formulace textu je naopak zjevné, že předmětnou žádostí se stěžovatel domáhal toliko poskytnutí informace o datu předání odvolání proti rozhodnutí vymáhacího úředníka ze dne 31. 8. 2018 a ze dne 9. 9. 2018 Ministerstvu spravedlnosti s tím, že text žádosti dále upřesňuje obsah těchto rozhodnutí. Ze správního spisu pak vyplývá, že na tuto žádost žalovaný reagoval tím, že stěžovateli připsal ze dne 7. 12. 2018 poskytl informaci o pohybu spisů zn. 3T 131/2017 a 2Nt 1151/2014.

[13] Jelikož žádost stěžovatele nepochybně obsahovala uvedený konkrétní dotaz, a netrpěla tak z hlediska srozumitelnosti žádnými nedostatky, nebylo povinností žalovaného dále případně zjišťovat, zda se stěžovatel v souvislosti s jím označenými rozhodnutími vymáhacího úředníka nedomáhá případně sdělení dalších informací. Ve zbytku textu totiž nebyly předloženy žádné další žádosti o poskytnutí informací, ale byl toliko rozveden obsah obou rozhodnutí vymáhacího úředníka ze dne 31. 8. 2018 a ze dne 9. 9. 2018, proti nimž směřovalo odvolání, kterého se týkala žádost stěžovatele o poskytnutí informací. S ohledem na jednoznačnou formulaci žádosti neměl žalovaný nejmenší důvod se domnívat, že by se stěžovatel domáhal rovněž sdělení informace, kdo vydal rozhodnutí zabrat dne 18. 10. 2016 notebook asociace Cannabis is The Cure, z. s. Nebylo proto namístě, aby jakkoliv reagoval rovněž na obsah doprovodného sdělení k žádosti, neboť toto sdělení žádný požadavek na poskytnutí informací neobsahovalo. Případné formulační nedostatky žádosti jdou tak plně k tíži stěžovatele, nikoliv žalovaného.

[14] Krajský soud tak správně vyhodnotil obsah žádosti stěžovatele ze dne 15. 11. 2018, a nedopustil se v tomto ohledu žádné manipulace. Jelikož se stěžovatel předmětnou žádostí nedomáhal poskytnutí informace o tom, kdo vydal rozhodnutí zabrat dne 18. 10. 2016 notebook asociace Cannabis is The Cure, z. s., nemohl se žalovaný dopustit tvrzené nečinnosti.

[15] Krajský soud současně netvrdil, že žalovaný po stěžovateli požadoval úhradu nákladů spojených s vyhledáním a zpracováním informace o tom, kdo vydal rozhodnutí zabrat dne 18. 10. 2016 notebook asociace Cannabis is The Cure, z. s. Krajský soud v bodě 13 toliko shrnul postup žalovaného při vyřizování žádosti stěžovatele o poskytnutí informací ze dne 15. 11. 2018 a konstatoval, že žalovaný řízení o této žádosti řádně ukončil. K tomu Nejvyšší správní soud doplňuje, že výzva žalovaného k úhradě soudního poplatku se netýkala části žádosti stěžovatele, v níž požadoval poskytnutí informace o datu

pokračování

předání odvolání proti rozhodnutí vymáhacího úředníka ze dne 31. 8. 2018 a ze dne 9. 9. 2018. To je z přípisu žalovaného ze dne 7. 12. 2018 jasně patrné (náklady jsou vyčísleny pouze v rozsahu požadavku na zaslání celkem 27 protokolů z označených jednání a 64 rozhodnutí). Logicky se pak nemohla týkat ani neexistující žádosti o poskytnutí informace týkající se zabránění notebooku.

[16] Stěžovatel dále krajskému soudu vytkl uvedení nesprávné adresy, resp. sídla účastníků soudního řízení. K nepřesnému označení žalobce, resp. jeho sídla v rozhodnutí krajského soudu se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 19. 4. 2012, č. j. 5 As 3/2012 - 36. Z tohoto usnesení vyplývá, že účelem označení účastníků řízení v rozsudku je zajištění jejich jednoznačné identifikace tak, aby nebylo pochyb o tom, s kým bylo vedeno příslušné správní řízení a mělo být vedeno i řízení před krajským soudem. Není-li sporné, kdo se v dané věci v postavení žalobce nachází, nezpůsobuje nepřesné uvedení jeho adresy samo o sobě nesprávné označení žalobce a není s to způsobit ani nepřezkoumatelnost nebo nesrozumitelnost rozhodnutí krajského soudu. Právě o takovou situaci se jedná i v nyní posuzovaném případě, kdy identita žalobce byla zcela jednoznačně známa. O tom ostatně stěžovatel ani nijak nepolemizuje. Totéž platí *mutatis mutandis* i ve vztahu k označení žalovaného. Nadto Ministerstvo spravedlnosti ani nebylo účastníkem tohoto soudního řízení (žalovaným je Okresní soud v Prostějově). Nesprávné uvedení adresy žalobce tak nemá vliv na zákonnost rozsudku krajského soudu.

[17] Nejvyšší správní soud nerozumí výtce stěžovatele proti konstatování krajského soudu, že se svou žalobou (resp. její částí projednávanou v řízení před krajským soudem) domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Sám stěžovatel v návaznosti na výzvu městského soudu ze dne 19. 12. 2019 reagoval úpravou žaloby ze dne 12. 1. 2020, v níž výslovně uvedl: „Žaloba je žalobou na nečinnost žalovaného Okresního soudu v Prostějově, který, ač byl opakovaně žádán od podzimu 2018 (specifikace v žalobě) dosud nevydal tyto informace: 1. Kolik Kč stáli advokáti ex officio přidělení žalovaným žalobci v letech 2010 – 2018, a lze-li, od roku 2010 dosud, v jednotlivých trestních řízeních žalobce každoročně obviněného za výrobu konopí jako léku dle § 283 tr. zákoníku, resp. kolik Kč si tito advokáti naučtovali. 2. Kdo rozhodl o zabránění NTB asociace Cannabis is the cure, z.s. na podzim 2016 (specifikováno v žalobě) v trestním řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 131/2017 u Okresního soudu v Prostějově a kterýmžto důsledkem se nemohl také žalobce právně bránit a který byl na podzim 2017 v řízení 3 T 131/2017 vrácen asociaci. Rozhodla o zabránění policie, státní zastupitelství nebo soud?“ Jasně tedy formuloval svou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování údajných opakovaných žádostí stěžovatele o poskytnutí výše specifikovaných informací. Tento postup stěžovatele byl ostatně v souladu se závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 - 40, dle kterého „potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) informačního zákona, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“

[18] Nelze nic vytknout ani postupu krajského soudu, který se v předmětném řízení nezabýval dalšími argumenty stěžovatele směřujícími proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti a nikoli proti nečinnosti žalovaného. Vypořádání této argumentace má své místo právě v řízení proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti vedeném krajským

soudem pod sp. zn. 29 A 34/2020. Krajský soud přitom stěžovateli nevytkl, že po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 308/2019 - 152 dále doplňoval argumenty či důkazy k žalobě proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti, ani mu tento postup nekladl k tíži. Krajský soud nicméně v návaznosti na vyloučení žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného (Okresního soudu v Prostějově) zcela správně zohlednil toliko tu část žalobní argumentace, která se týkala právě tohoto řízení. Bod 16 napadeného rozsudku tedy obsahuje pouze vysvětlení postupu krajského soudu, tj. důvody, proč se v tomto řízení (na ochranu proti nečinnosti Okresního soudu v Prostějově) nezabýval námitkami, které směřují vůči rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti, o němž je vedeno samostatné řízení (29 A 34/2020).

[19] Závěrem kasační stížnosti se stěžovatel také zmínil o předběžných otázkách, jejichž předložení SDEU v žalobě navrhl. Přestože není z formulace této pasáže zřejmé, zda se jedná o kasační námitku, považuje zdejší soud za vhodné uvést, že stěžovatelem formulované předběžné otázky nemohou být SDEU v posuzovaném případě předloženy. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2007, č. j. 3 As 22/2006 - 138, totiž vyplývá, že první a základní podmínkou pro položení předběžné otázky krajským soudem nebo Nejvyšším správním soudem však je, že tyto soudy považují rozhodnutí SDEU o předběžné otázce za nutné k tomu, aby ve věci mohly rozhodnout. Stěžovatelem formulované předběžné otázky se však týkají výhradně právní úpravy nakládání s konopím a nemají žádný vliv na posouzení nečinnosti žalovaného, a v důsledku tedy na rozhodnutí ve věci. Nelze tedy než souhlasit s krajským soudem, že v případě návrhu na předložení předběžných otázek SDEU se jedná o návrhy, které nemohou být z procesních důvodů úspěšné.

[20] Z uvedených důvodů neshledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou, a proto ji zamítl podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. Ve věci přitom rozhodl na základě oprávnění stanoveného v § 109 odst. 2 s. ř. s. bez jednání.

[21] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, přičemž žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu